

การจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชน ในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ Learning Management for Houses and Community in Ta-ton Sub-district, Mae Ai District, Chiang Mai Province

นันทมนัส เลิศสิริกาลกุล*

ดร. พิชวีรธรณ กิจมี**

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชน ในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อติดตามผลการจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชน ในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือบ้านและชุมชน ในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ รวมทั้งสิ้น 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบสำรวจ (2) การจัดการเรียนรู้ ได้แก่ แผนการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้น เอกสารประกอบการสอน และแบบประเมินการจัดการเรียนรู้ และ (3) แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์แบบอุปนัย ผลการวิจัยพบว่าบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ มีความต้องการให้บุคคล หรือหน่วยงานที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาเข้ามาสอนหนังสือในวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยจึงเข้าไปจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน ตามแผนการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษานอกระบบ ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 โดยได้จัดทำแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้น และเอกสารประกอบการสอน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน จำนวน 150 ชั่วโมง เป็นเวลา 50 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2556 ถึง 23 มกราคม 2557 และผู้วิจัยได้ทำการติดตามผลการจัดการเรียนในกลุ่ม 5 สาระของกลุ่มเป้าหมายเมื่อวันที่ 16 กันยายน 2557 ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา (1) การอ่าน พบว่าสามารถอ่าน คำ ข้อความ ประโยคต่าง ๆ ที่พบเห็น และอ่านหนังสือนอกเวลา หนังสือธรรมะ โดยเข้าใจความหมายจากเรื่องที่อ่าน สามารถอธิบายเรื่องราวที่อ่านได้ ทั้งยังเกิดความมั่นใจในการติดต่อประสานงานกับบุคคล หน่วยงานราชการ โดยเฉพาะการติดต่อกับที่ว่าการอำเภอแม่เมาะเพราะสามารถอ่านข้อความบนเอกสารขออนุญาตออกนอกพื้นที่ได้ และการติดต่อประสานงานกับโรงเรียน โดยสามารถอ่านใบรายงานผลการเรียนของนักเรียนและอ่านเอกสารโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของทางโรงเรียนได้ และเข้ามามีส่วนร่วมกับทางโรงเรียนมากขึ้น (2) การเขียน พบว่าสามารถ

* นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
E-mail: areema11@outlook.co.th

** อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น
(อาจารย์ที่ปรึกษา)

เขียนชื่อ นามสกุล ตัวเองได้ แทนการพิมพ์ลายนิ้วมือ ในการลงลายมือชื่อบนเอกสารต่าง ๆ สามารถเขียนสื่อสาร แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน และเขียนประเมินโครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้ สามารถเขียน กระตุกรวม รวมทั้งเข้าใจความหมายและอธิบายเรื่องที่เขียนได้ เกิดความมั่นใจ มีความกล้าในการติดต่อประสานงานกับบุคคล และหน่วยงานราชการ (3) การฟัง การดู และการพูด พบว่าสามารถฟัง ดู และพูดสื่อสารภาษาไทย กลางกับบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ ได้โดยเข้าใจเรื่องที่ได้รับฟัง สามารถพูดโต้ตอบ ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของตนให้เป็นคำพูดได้ ซึ่งมีประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพได้แก่ อาชีพค้าขาย อาชีพรับจ้างทั่วไป อาชีพก่อสร้าง และอาชีพทำไร่ทำนา ทำให้มีรายได้เพิ่มมากขึ้น เพราะสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน เกิดความกล้าที่จะพูดกับครู และผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อส่งเสริมและพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน (4) หลักการใช้ภาษาไทย พบว่าสามารถเข้าใจหลักการใช้ภาษาไทย และมีการทบทวนฝึกฝน เพื่อนำไปต่อยอดในระบบการศึกษานอกโรงเรียน และศึกษานักธรรม ต่อไปในอนาคตได้หากมีคำไหนที่ อ่านสะกด เขียนคำไม่ได้ก็อาศัยบุทรหลานของตนช่วยแนะนำและสอนเพิ่มเติม ทำให้ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวดีมากขึ้น และ (5) วรรณคดี และวรรณกรรม สามารถอ่านบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง และท่องจำบทอาขยาน บทร้องเล่นพื้นบ้าน และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การร้องเป็นเพลงกล่อมเด็ก และส่งเสริม การละเล่น ของเด็กไทย เป็นต้น ตลอดจนสามารถช่วยฝึกสอนการท่องบทอาขยาน และบทร้องเล่นพื้นบ้านให้กับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้

คำสำคัญ

การจัดการเรียนรู้ บ้านและชุมชน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่

Abstract

This research aimed to investigate and arrange learning for houses and community in Tha-ton Sub-district, Mae Ai District, Chiang Mai Province and to follow-up the results of learning management for houses and community in Tha-ton Sub-district, Mae Ai District, Chiang Mai Province. The total number was 25. The tools used in this research included (1) survey form (2) basic Thai learning plan, supplementary sheets and evaluation form (3) interview form. The data were analyzed through Inductive analysis. The findings were as follows: learning arrangement for the target groups in Tha-ton Sub-district, Mae Ai District, Chiang Mai Province derived from the demands of themselves requiring individuals or agencies related to educational management by teaching them Thai. Thus, the researcher arranged learning for the target groups based on the learning plan of non-formal education at the level of basic education of year 2008 by preparing basic Thai learning plan and supplementary sheets. The researcher arranged learning for houses and community in Tha-ton Sub-district for 150 hours. It took 50 weeks from January 31, 2013 - January 23, 2014 and the researcher followed-up the results of learning arrangement in the groups comprising 5 contents of the target groups on September 16, 2014 by interviewing the graduates. (1) Reding showed that they could read words, messages, sentences as seen and external reading books,

Dhamma books by understanding the meaning of the story they read, explaining the story they read. They felt confidence to contact with people, government agencies, especially Mae Ai District Office since they could read the messages in the documents requesting to leave the area and could coordinate with the school by being able to read student's grade reports, documentation, projects or various activities of the school. Those made the target groups have much more involvement in the school. (2) Writing revealed that they could write their own names and family names instead of fingerprinting in order to sign their names in various documents, write in order to communicate and express their opinions about themselves, write in order to evaluate projects or various school activities, write Dhamma questions and also understand the meanings and explain about what they wrote. They had self-confidence and dared to contact and co-ordinate with people and government agencies. (3) Listening, viewing and speaking indicated that they could listen, view and speak Thai with people and various agencies, understand what they listened to, communicate and transfer their feelings into words which was useful to their occupation including trading, general employment, construction and agriculture. That helped increase their income since they could enhance their performance efficiency. They dared to speak with teachers as well as school administrators in order to promote and develop the students with the school. (4) The principle of using Thai language showed that they understood the principle of using Thai language by revising and practicing in order that they could further their studies at non-formal education schools and Dhamma schools in the future. If there were any words they could not read, spell and write, their own children would help them with some advices and teaching. That helped them increase the relationship among their own families. (5) Literature and literary writings revealed that they appreciated the beauty of Thai language by being able to read proeses, poetries and memorize recitations and folk lyrics and could apply them in their daily lives, such as to sing lullabies and to promote games for Thai children and so on. Moreover, they could assist to teach Prathom 1 pupils to memorize recitation and folk lyrics.

Keywords

Learning Management, Houses and Community, Mae Ai District, Chiang Mai Province

บทนำ

ประชาชนส่วนใหญ่ในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ประกอบด้วย คนพื้นเมืองเหนือ ไทยใหญ่ ไทลื้อ จีนฮ่อ และชนเผ่าต่าง ๆ เช่น อาข่า ลาหู่ ลีซอ เย้า กะเหรี่ยง และยังมีคนที่อพยพจากต่างประเทศเข้ามาเรื่อย ๆ ทำให้มีคนไร้สัญชาติไทยมากขึ้น มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม ทำให้เกิดปัญหาคุณภาพชีวิต เนื่องจากประชาชนมีฐานะยากจนและขาดแคลนทุนทรัพย์ในการศึกษาต่อ (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่, 2552, 3) ทำให้มีผู้ไม่รู้

หนังสือในตำบลท่าตอนจำนวนมาก โดยไม่สามารถ อ่าน เขียน พูดภาษาไทยภาคกลางได้ ทำให้หลายหน่วยงานไม่ได้รับความร่วมมือจากคนในชุมชน เนื่องจากปัญหาในการติดต่อประสานงาน นอกจากนี้ยังเป็นสาเหตุทำให้ผู้ไม่รู้หนังสือขาดความมั่นใจในการติดต่อประสานงานกับโรงเรียนและหน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ในบางครั้งการสำรวจข้อมูลมักจะได้ข้อมูลที่ไม่เป็นจริง เพราะการไม่รู้หนังสือทำให้ไม่สามารถกรอกข้อมูลได้เอง เช่นเดียวกับโรงเรียนอนุบาลประกายดาว ซึ่งเป็นโรงเรียนเอกชนในระบบประเภทสามัญศึกษา จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ ระดับก่อนประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ตั้งอยู่ที่ ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ทางโรงเรียนพบว่า ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครอง และชุมชน และเกิดปัญหาในการสื่อสารกับผู้ปกครองทำให้ส่งผลกระทบต่อพัฒนาผู้เรียน

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 มีสาระสำคัญที่มุ่งเน้นการจัดการศึกษาที่เป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและมีวัฒนธรรมที่ดีในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และการจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มศักยภาพ ดังนั้นในการจัดการเรียนรูจึงจำเป็นต้องจัดให้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจและพัฒนาการของผู้เรียน เน้นฝึกทักษะกระบวนการคิด การเผชิญสถานการณ์ การประยุกต์ความรู้เพื่อใช้ในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ การปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยม คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของสังคม การจัดบรรยากาศแห่งการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญยิ่ง ทั้งนี้เพื่อมุ่งประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ให้ผู้เรียนเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข การเรียนการสอนที่ต้นนั้นควรมีความเป็นพลวัตร คือ มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ทั้งในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ รูปแบบเทคนิควิธีการ เป็นต้น ในส่วนของ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, 3-22) หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เป็นหลักสูตรที่มุ่งจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองอุดมการณ์การจัดการศึกษาตลอดชีวิต และการสร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ตามปรัชญา “คิดเป็น” เพื่อสร้างคุณภาพชีวิตและสังคม มีการบูรณาการอย่างสมดุล ระหว่างปัญญาธรรม ศิลธรรม และ วัฒนธรรม มุ่งสร้างพื้นฐาน การเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว สังคม ชุมชน และพัฒนาความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้ภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมจัดการศึกษาให้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมให้กับบ้านและชุมชนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชน ในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อติดตามผลการจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชน ในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่

วิธีการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มเป้าหมาย

ประชากรและกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ ผู้ไม่รู้หนังสือที่อาศัยอยู่ในหมู่บ้านวังไผ่ ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง โดยการเลือกแบบเจาะจง โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้ (1) พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่มีบุตรหลานอยู่ในวัยเรียนที่ไม่รู้หนังสือ จำนวน 8 คน (2) สามเณร พระภิกษุสงฆ์ และชาวบ้านที่ไม่รู้หนังสือ จำนวน 17 คน ซึ่งได้เข้าร่วมในการจัดการเรียนรู้ รวมจำนวน 25 คน ในปีการศึกษา 2556

2. ขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย

2.1 ทำการสำรวจความต้องการของคนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แบบสำรวจความต้องการ ซึ่งได้เลือกสำรวจหมู่บ้านวังไผ่ ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีจำนวน 50 หลังคาเรือน โดยทำการสำรวจชาวบ้านจำนวน 50 คน ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัว

2.2 นำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจเมื่อวันที่ 25 สิงหาคม 2555 จำนวน 50 คน ซึ่งเป็นหัวหน้าครอบครัวพบว่าชาวบ้านมีความต้องการในการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นเพื่อการสื่อสาร และประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน มากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีจำนวน 25 คน รองลงมา คือ ต้องการได้รับการส่งเสริมอาชีพทอผ้าลายไทลื้อ จำนวน 15 คน ต้องการได้อบรมวิธีเลี้ยงหมูหลุม จำนวน 5 คน ต้องการได้รับการอบรมและส่งเสริมการปลูกผักไร้สารพิษ จำนวน 3 คน และต้องการได้รับการส่งเสริมเป็นหมู่บ้านท่องเที่ยว จำนวน 2 คน

2.3 ผู้วิจัยจัดทำแผนเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้น เอกสารประกอบการสอน และแบบประเมินการจัดการเรียนรู้

2.4 ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้ โดยทำการสอนภาษาไทยเบื้องต้น จำนวน 150 ชั่วโมง 50 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง ตั้งแต่วันที่ 31 มกราคม 2556 ถึง 23 มกราคม 2557 จำนวนผู้เรียน 25 คน

2.5 การติดตามผลการจัดการเรียนรู้ พบว่า จากจำนวนผู้เรียนทั้งหมด 25 คน มีผู้ที่สำเร็จการศึกษา จำนวน 11 คน และมีผู้ที่ไม่สำเร็จการศึกษา จำนวน 14 คน ด้วยสาเหตุ ดังนี้ (1) ไม่มีรถรับส่งในการเดินทางมาเรียน (2) เข้าทำงานในช่วงเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอน และ (3) มีปัญหาเรื่องสุขภาพ ในการสัมภาษณ์ได้แบ่งข้อมูลเป็น 2 ประเด็น คือ การเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวันและ การมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน โดยทำการสัมภาษณ์ วันที่ 16 กันยายน 2557

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แบบสำรวจ ผู้วิจัยศึกษาการสร้างแบบสำรวจเพื่อนำมาสร้างเป็นประเด็นคำถามในแบบสำรวจ 4 ส่วนดังนี้ (1) ข้อมูลส่วนตัว ชื่อ นามสกุล ที่อยู่ สัญชาติ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อาชีพ (2) ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน (3) การเสนอแนะความต้องการการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และ (4) ผลที่คาดว่าจะได้รับจากการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน

3.2 การจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ในเรื่องแผนการเรียนรู้ซึ่งเป็นการดำเนินงานต่อจากการกำหนดหน่วยการเรียนรู้โดยได้นำหน่วยการเรียนรู้ไปกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนรู้ และเนื้อหาในแผนการเรียนรู้ ตามองค์ประกอบแผนการเรียนรู้ และได้นำไปออกแบบแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นให้เหมาะสมกับจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งประกอบด้วย (1) แผนการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้น (2) เอกสารประกอบการสอน (3) แบบประเมินการจัดการเรียนรู้โดยสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ในวิชาภาษาไทยในระดับประถมศึกษา ชั้นปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งประเมินจากสภาพจริงในการวัดความรู้ความเข้าใจในการพัฒนาทักษะทั้ง 5 สาระ คือ (1) การอ่าน (2) การเขียน (3) การฟัง การดู และการพูด (4) หลักการใช้ภาษาไทย และ (5) วรรณคดี และวรรณกรรม ตามเกณฑ์การให้ระดับคะแนน ดังนี้ 4 หมายถึง ดีมาก 3 หมายถึง ดี 2 หมายถึง ปานกลาง และ 1 หมายถึง ปรับปรุง

3.3 แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและทำการสร้างแบบสัมภาษณ์โดยศึกษาวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ และการติดตามผล แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ การเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และ การมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน ใน 5 สาระ คือ (1) การอ่าน (2) การเขียน (3) การฟัง การดู และการพูด (4) หลักการใช้ภาษาไทย และ (5) วรรณคดี และวรรณกรรม จากนั้น ผู้วิจัยและทีมงานดำเนินการสัมภาษณ์ ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 2 กลุ่ม คือ (1) พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ที่มีบุตรหลานอยู่ในวัยเรียนที่ไม่รู้หนังสือ จำนวน 4 คน กลุ่มที่ (2) สามเณร พระภิกษุสงฆ์ และชาวบ้านที่ไม่รู้หนังสือ จำนวน 7 คน รวมจำนวน 11 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 แบบสำรวจความต้องการของคนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ และค่าร้อยละ

4.2 แบบประเมินการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 แบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์แบบอุปนัย

ผลการวิจัย

1. การสำรวจความต้องการของคนในหมู่บ้านวังไผ่ ตำบลท่าตอน

จากการสำรวจความต้องการของคนในหมู่บ้านวังไผ่ ตำบลท่าตอน ได้ข้อสรุปว่า มีความต้องการเรียนรู้ภาษาไทย เนื่องจากไม่รู้หนังสือ ซึ่งเป็นผู้อพยพมาจากสิบสองปันนา สาธารณรัฐประชาชนจีน เป็นคนไทลื้อ ที่ไร้สัญชาติ มีฐานะยากจน จึงทำให้ไม่ได้เรียนหนังสือ จนมีปัญหาในการดำเนินชีวิต 2 เรื่อง คือ (1) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ (2) ด้านการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนกับโรงเรียน ดังนั้นจึงมีความต้องการให้บุคคล หรือหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดการศึกษา เข้ามาจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่ ในวิชาภาษาไทยเบื้องต้น เพื่อพัฒนาด้านการพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อลดปัญหาในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ต้องใช้ในชีวิตประจำวัน และเพื่อการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

2. การจัดการเรียนรู้

ในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน จำนวน 25 คน โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้สำเร็จการศึกษาต้องมีคะแนนการประเมิน รวม 50 สัปดาห์ ตามตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ มีคะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าระดับ 2.00 และต้องมีชั่วโมงเรียนอย่างน้อย 100 ชั่วโมง จึงจะได้รับใบประกาศนียบัตรจากโรงเรียนอนุบาลประกายดาว ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า มีผู้สำเร็จการศึกษาตามเกณฑ์การประเมิน จำนวน 11 คน ในปีการศึกษา 2556

3. การติดตามผลการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ (1) พ่อแม่หรือผู้ปกครองที่มีบุตรหลาน อยู่ในวัยเรียนที่ไม่รู้หนังสือ จำนวน 4 คน (2) สามเณร พระภิกษุสงฆ์ และชาวบ้านที่ไม่รู้หนังสือ จำนวน 7 คน รวมผู้สำเร็จการศึกษาทั้งสิ้น 11 คน ในปีการศึกษา 2556 โดยทำการสัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 16 กันยายน 2557 ซึ่งข้อมูลการสัมภาษณ์แบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ การเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนา นักเรียนร่วมกับโรงเรียนอนุบาลประกายดาว ใน 5 สาระ ดังนี้

3.1 การอ่าน

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับโรงเรียน ด้านการอ่าน ได้ข้อสรุปว่า หลังจากได้รับการจัดการเรียนรู้ ทำให้มีทักษะด้านการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น เกิดความภูมิใจ และมีความมั่นใจมากขึ้นในการติดต่อประสานงานกับบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ เพราะสามารถอ่านข้อความบนเอกสารสำคัญได้ เช่น เอกสารการขออนุญาตออกนอกพื้นที่ จากที่ว่าการอำเภอแม่เมาะ อ่านหนังสือนอกเวลา หรือหนังสือที่ตนมีความสนใจ และอ่านป้ายต่าง ๆ ได้ เป็นต้น นอกจากนี้การอ่านยังทำให้เกิดความคล่องตัวและมีความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เช่น สามารถอ่านใบเสร็จ รายการสินค้าของอาชีพอัฒยา และก่อสร้าง สามารถอ่านหนังสือธรรมะได้ และเวลาโรงเรียนแจ้งข่าวสารเกี่ยวกับนักเรียน เช่น ใบรายงานผลการเรียน การเชิญประชุมผู้ปกครอง หรือการแจ้งกิจกรรมต่าง ๆ สามารถอ่านและเข้าใจความหมาย

3.2 การเขียน

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับโรงเรียน ด้านการเขียน ได้ข้อสรุปว่า การเขียนทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันมีความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น สามารถเขียนชื่อ นามสกุลตัวเอง โดยไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือเวลาติดต่อหน่วยงานราชการ และสามารถเขียนชื่อคนในครอบครัว สามารถเขียนตามแบบ เขียนคำ เขียนประโยค และเรียบเรียงเป็นเรื่องราวได้ การเขียนยังช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการประกอบอาชีพ และทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เช่น บันทึกรายการสั่งซื้อสินค้า และบันทึกรายการค้าของอาชีพอัฒยาสามารถเขียนรายการสั่งซื้อวัสดุก่อสร้างในอาชีพก่อสร้าง สามารถเขียนบันทึกการทำงานและลงชื่อการทำงานได้ในอาชีพรับจ้างทั่วไป และสามารถเขียนกระทู้ธรรมได้ในส่วนของการมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน คือ สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้เรียน และเขียนประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้

3.3 การฟัง การดู และการพูด

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับโรงเรียน ด้านการฟัง การดู การพูด ได้ข้อสรุปว่า การฟัง การดู การพูด ถือว่าเป็นทักษะแรกที่สำคัญก่อนการเขียน การอ่าน โดยเน้นเรื่องการฟัง พูด ภาษาไทยภาคกลางในการติดต่อ สื่อสารระหว่างบุคคล ฟังภาษาไทยภาคกลางได้ เข้าใจความหมาย และพูดภาษาไทยภาคกลางได้แต่ไม่ค่อยชัดเจน ยังไม่มีความรู้และความเข้าใจ คำที่ไม่ใช่ภาษาไทย เช่น ภาษาต่างประเทศ และต้องการเรียนรู้ต่อไป เกิดผลดีต่ออาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพก่อสร้าง เกิดความเข้าใจกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ในอาชีพค้าขายสามารถพูดคุยในการซื้อขาย สามารถโฆษณาสินค้าให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เป็นผลทำให้มียอดขายมากขึ้น สามารถพูดถ่ายทอดหลักธรรมให้ญาติโยมได้อย่างเข้าใจ ในส่วนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียน คือ สามารถพูดคุยกับครู และผู้บริหารโรงเรียนทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นข้อมูลอันจะนำไปพัฒนาตัวนักเรียน

3.4 หลักการใช้ภาษาไทย

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษา เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน ด้านหลักการใช้ภาษาไทยได้ข้อสรุปว่า ทำให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการใช้ภาษาไทยในเบื้องต้นได้ สามารถอ่าน เขียน สะกดคำ อ่านประโยค เขียนเรียบเรียงคำให้เป็นประโยคง่าย ๆ ได้ และสามารถอ่าน เขียนเป็นเรื่องราวสั้น ๆ ได้ และรู้ความหมาย เข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ ในบางคำที่ไม่รู้ต้องอาศัยให้ผู้รู้แนะนำและต้องฝึกฝนเพิ่มมากขึ้น เพื่อการต่อยอดในการศึกษาต่อในอนาคต ในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับโรงเรียนพบว่า มีความมั่นใจ และมีความกล้าที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมกับกิจกรรมของโรงเรียน

3.5 วรรณคดีและวรรณกรรม

จากการสัมภาษณ์ผู้สำเร็จการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียนด้านวรรณคดีและวรรณกรรม ได้ข้อสรุปว่า การจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนตำบลท่าตอน อำเภอแม่ฮาด จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ได้ฝึกเขียน ฝึกอ่าน และท่องจำบทอาขยาน และบทร้องเล่นพื้นบ้าน เพิ่มทักษะการอ่านบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง ทำให้เห็นถึงวัฒนธรรมการละเล่นของเด็กไทย สามารถนำไปร้องกล่อมเด็ก และส่งเสริมการเล่นเพื่อความสนุกสนานแบบพื้นบ้าน ในส่วนของการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน สามารถแบ่งเบาภาระครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการช่วยเป็นผู้ฝึกสอนให้นักเรียนได้ท่องจำและทำความเข้าใจกับความหมายของบทอาขยานและบทร้องเล่นพื้นบ้านได้

อภิปรายผลการวิจัย

สาระการอ่าน พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับโรงเรียน โดยได้ข้อสรุปว่า หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ ทำให้มีทักษะด้านการอ่านภาษาไทยเพิ่มขึ้น เกิดความภาคภูมิใจ และมีความมั่นใจมากขึ้นในการติดต่อประสานงานกับบุคคล และหน่วยงานต่าง ๆ เพราะสามารถอ่านข้อความบนเอกสารสำคัญได้ เช่น เอกสารการขออนุญาตออกนอกพื้นที่จากที่ว่ากรมอำเภอแม่ฮาด อ่านหนังสือนอกเวลา อ่านหนังสือที่ตนมีความสนใจ และอ่านป้ายต่าง ๆ ได้ การอ่านยังทำให้เกิดความคล่องตัวและความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เช่น สามารถอ่านใบเสร็จ รายการสินค้าของอาชีพค้าขายและก่อสร้าง สอดคล้อง

กับงานวิจัยของ กัลยกร กัญญา (2548) ที่แสดงความคิดเห็นว่า การใช้ชุดการสอนทำให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนไป คือมีความสนใจและตั้งใจเรียนทำให้สามารถอ่านหนังสือได้ถูกต้อง มีความกล้าแสดงออกมากขึ้น เช่น กล้าในการแสดงความคิดเห็น กล้าซักถาม และสามารถใช้เวลาอ่านแต่ละครั้งน้อยลง

สาระการเขียนพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับโรงเรียน โดยได้ข้อสรุปว่า การเขียนทำให้การดำเนินชีวิตประจำวันมีความเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น สามารถเขียนชื่อ นามสกุลตัวเองโดยไม่ต้องพิมพ์ลายนิ้วมือเวลาติดต่อหน่วยงานราชการ และสามารถเขียนชื่อคนในครอบครัว สามารถเขียนตามแบบ เขียนคำ เขียนประโยค และเรียบเรียงเป็นเรื่องราวได้ การเขียนยังช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการประกอบอาชีพ และทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพ เช่น บันทึกการขายการสั่งซื้อสินค้า และบันทึกการขายการค้าของอาชีพค้าขาย สามารถเขียนรายการสั่งซื้อวัสดุก่อสร้างในอาชีพก่อสร้าง สามารถเขียนบันทึกการทำงานและลงชื่อการทำงานได้ ในอาชีพรับจ้างทั่วไป และสามารถเขียนกระพุ้งธรรมได้ ในส่วนของการมีส่วนร่วมกับทางโรงเรียน คือ สามารถเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผู้เรียน และเขียนประเมินกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ศุภวรรณ จำปาอิม (2550) ที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเขียนว่า การฝึกฝนการเขียนโดยให้ไดลงมือปฏิบัติจริงจะทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรู้ความเข้าใจ สามารถเขียนคำคล้องจองได้ตลอดจนเกิดความภาคภูมิใจรักและหวงแหนภาษาไทยต่อไป

สาระการฟัง การดู และการพูด พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนาผู้เรียนร่วมกับโรงเรียน ด้านการฟัง การดูและการพูด ได้ข้อสรุปว่า การฟัง การดูและการพูด ถือว่าเป็นทักษะแรกที่สำคัญ ก่อนการเขียน การอ่าน โดยเน้นเรื่องการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ฟังภาษาไทยภาคกลางได้เข้าใจความหมาย และพูดภาษาไทยภาคกลางได้แต่ไม่ค่อยชัดเจน เกิดผลดีต่ออาชีพรับจ้างทั่วไป และอาชีพก่อสร้าง เกิดความเข้าใจกันระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ในอาชีพค้าขาย สามารถพูดคุยในการซื้อขาย สามารถโฆษณาสินค้าให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เป็นผลทำให้มียอดขายมากขึ้น สามารถพูดถ่ายทอดหลักธรรมให้ญาติโยมได้อย่างเข้าใจ ในส่วนของการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียน คือ สามารถพูดคุยกับครู และผู้บริหารโรงเรียนในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับตัวนักเรียน และเกี่ยวกับกิจกรรมของโรงเรียนได้อย่างเข้าใจกัน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเพื่อเป็นข้อมูลอันจะนำไปพัฒนาตัวนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษญา สกุลวิทย์ (2551) ซึ่งได้แสดงความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ด้านทักษะการฟัง การดูและการพูด โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญทำให้เกิดทักษะด้านการฟัง การดู และการพูดดีขึ้น ผู้เรียนมีความสุข มีความสัมพันธ์กับบุคคลในทางที่ดี

สาระหลักการใช้ภาษาไทย มีประเด็นน่าสนใจ คือ มีความรู้ความเข้าใจในหลักภาษาไทย และเข้าใจธรรมชาติของภาษาไทยตามแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้นที่มีความเหมาะสมกับผู้ไม่รู้อ่านหนังสือ ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจเรียนรู้และมีความพยายามทำให้เกิดการพัฒนาทักษะได้ดียิ่งขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ เลขา มากสังข์ (2555) ที่ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งนารี อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง พบว่า ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนที่เรียนรู้โดยสมองเป็นฐานอยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาความคิดสร้างสรรค์จำแนกตามประเภท ทั้งด้านความคิดคล่อง ความคิดริเริ่ม ความคิดยืดหยุ่น และ

ความคิดละเอียดลออ ความคิดริเริ่มในการเรียนและการถามตอบในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น

สาระวรรณคดีและวรรณกรรม พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามีการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวัน และการมีส่วนร่วมในการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียนด้านวรรณคดีและวรรณกรรม ได้ข้อสรุปว่า การจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้ได้ฝึกเขียน ฝึกอ่าน และท่องจำ บทอาขยาน และบทร้องเล่นพื้นบ้าน เพิ่มทักษะการอ่านบทร้อยแก้ว บทร้อยกรอง ทำให้เห็นถึงวัฒนธรรม การละเล่นของเด็กไทย สามารถนำไปรื้อกล่อมเด็ก และส่งเสริมการเล่นเพื่อความสนุกสนานแบบพื้นบ้าน ในส่วนของการพัฒนานักเรียนร่วมกับโรงเรียน สามารถแบ่งเบาภาระครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในการช่วยเป็นผู้ฝึกสอนให้นักเรียนได้ท่องจำและทำความเข้าใจกับความหมายของบทอาขยานและบทร้องเล่นพื้นบ้านได้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุทธาสินี นุชพิณี (2553) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบหมวกหกใบที่มีต่อความสามารถทางการเรียน การอ่านจับใจความภาษาไทยและความสามารถด้านกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ว่าสามารถติดตามลำดับโดยใช้เหตุผลในการพิจารณา โดยไม่หลงเชื่ออะไรง่าย ๆ ตามคำโฆษณา และเนื้อหา สื่อที่ใช้ในการทดลองเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับและสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของนักเรียน คือ การอ่านจากบทความ นิทาน เพลง บทร้อยกรอง ข่าวสารต่าง ๆ

สรุป

การจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาเกิดการเปลี่ยนแปลงในการดำเนินชีวิตประจำวันโดยเฉพาะความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ การติดต่อสื่อสารกับโรงเรียน หน่วยงานราชการ หรือการติดต่อประสานงานกับบุคคลอื่นได้เข้าใจและมีความมั่นใจมากยิ่งขึ้น ทำให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น เกิดความตระหนักถึงสำคัญของการศึกษาและมีความต้องการได้รับการสนับสนุนด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่องในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดจนการได้รับความสำคัญจากหน่วยงาน องค์กรอื่น และที่สำคัญจากคนในครอบครัว ชุมชน ในการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในท้องถิ่น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานจัดการเรียนรู้ให้กับบ้านและชุมชนในบ้านวังไผ่ ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ ดังนี้

1. ควรมีการจัดทำแผนการเรียนรู้ภาษาไทยเบื้องต้น โดยให้คนในชุมชนมีส่วนร่วม เพื่อให้ผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอนมีความรู้สึกรู้ว่า การศึกษาเป็นสิ่งสำคัญและได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่าย และควรสร้างความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่าง บ้าน วัด โรงเรียนให้เป็นชุมชนที่เข้มแข็งมากยิ่งขึ้น
2. ควรแจ้งหรือร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาในการจัดทำห้องสมุดให้กับชุมชน เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้และเป็นศูนย์กลางในการแลกเปลี่ยนความรู้ การศึกษาค้นคว้า
3. ควรจัดทำหลักสูตรท้องถิ่น ร่วมกับชาวบ้านวังไผ่ ตำบลท่าตอน อำเภอแม่เมาะ จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างชุมชนกับโรงเรียน และเป็นการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่นไว้
4. ควรมีการกระตุ้นให้บุตรหลานมีบทบาทในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้ไม่รู้หนังสือในตำบลท่าตอน และเป็นผู้ที่มีจิตอาสาในการช่วยเหลือสังคม

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรการศึกษานอกระบบระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพฯ: สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย.

กัลยกร กัญญา. (2548). **ผลการใช้ชุดการสอนความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนระดับชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

คชาภรณ์ จำปาอิม. (2550). **การใช้บทอาขยานพัฒนาทักษะภาษาไทยด้านการเขียนคำคล้องจองนักเรียนชั้น**

ประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิชญา สกุลวิทย์. (2551). **การพัฒนาทักษะการฟัง การดู และการพูดภาษาไทยของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 โดย**

การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เลขา มากสังข์. (2555). **ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานที่มีต่อความสามารถในการเขียน**

เชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านทุ่งนารี

อำเภอป่าบอน จังหวัดพัทลุง. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542.**

กรุงเทพฯ: พรึกหวานกราฟฟิค.

สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี (2551). **รายงานการติดตามผลผู้สำเร็จ**

การศึกษาจากสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี/ ปีการศึกษา 2543-2544.

สุราษฎร์ธานี: สำนักวิจัยและบริการวิชาการสถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง อำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงใหม่. (2552). **สรุปข้อมูลตำบลท่าตอน 2552.**

[เอกสารอัดสำเนา].

สุธาสินี นุชพินิจ. (2553). **การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบหมวกหกใบที่มีต่อความสามารถ**

ทางการเรียนการอ่านจับใจความภาษาไทยและความสามารถด้านกระบวนการคิด

อย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครเหนือ.